

בבית המשפט העליון

בש"פ 8587/18

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. יונתן אלמליח
2. ויקטור מישייב

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב 1: עו"ד משה סוחמי

בשם המשיב 2: עו"ד אסיף קוזולה; עו"ד דורון נוי

החלטה

1. לפניי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיבים בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), החל מיום 14.12.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 31367-12-17 בבית המשפט המחוזי חיפה, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

2. עובדות המקרה דנן, כולל פרטי כתב האישום וההליכים הקודמים, נדונו בהחלטה קודמת של בית משפט זה (בש"פ 6298/18 מדינת ישראל נ' אלמליח (13.9.2018) (להלן: בש"פ 6298/18)). משכך, אסתפק בסקירת עיקרי הדברים הדרושים להכרעה בבקשה הנוכחית.

3. ביום 15.12.2017 הוגש לבית המשפט המחוזי חיפה כתב אישום נגד המשיבים, המייחס להם קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון רצח ועבירות נשק. ביום 31.12.2017, בטרם ניתן מענה לכתב האישום, הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום מתוקן. בכתב אישום זה נטען כי במועד שאינו ידוע, קשרו המשיבים קשר לרצוח את אליעד וקנין (להלן: הקורבן) ולשם כך הם יצרו מטען חבלה והטמינוהו ברכבו של הקורבן. מטען החבלה יוצר באמצעות כרטיס חשמלי שנוספו לו מקור מתח ורכיבים נוספים וחוברו לו נפץ, חומר נפץ וכן כרטיס SIM אשר איפשר שליטה מרחוק במטען באמצעות מכשיר טלפון סלולרי. ביום 11.9.2017, נכנס הקורבן לרכבו והחל בנסיעה. המשיבים הפעילו את מטען החבלה, וכתוצאה מכך רכבו של הקורבן התפוצץ והקורבן נפצע באורח קשה ואף איבד את רגלו.

4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום המקורי הוגשה לבית המשפט המחוזי חיפה בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 20.3.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המצביעה על מעורבותם של המשיבים במיוחס להם. כמו כן, נקבע ביחס למשיב 2 כי נוכח מעשי העבירה בהם הוא מואשם, שלגביהם קיימות ראיות לכאורה, ונוכח עברו הפלילי, מדובר בנאשם ממנו נשקפת מסוכנות שלא ניתן לאיין על ידי חלופת מעצר. לפיכך, הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. על החלטה זו הוגש ערר אשר נדון ונדחה על ידי בית משפט זה (ראו בש"פ 4458/18 מישיב נ' מדינת ישראל (24.6.2018) (להלן: בש"פ 4458/18)). באשר למשיב 1: ביום 22.5.2018 הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים מבלי להיזקק לבחינת חלופה למעצר.

5. ביום 13.9.2018, האריך בית משפט זה את מעצר המשיבים בתשעים ימים החל מיום 15.9.2018 (ראו בש"פ 6298/18).

טענות הצדדים

6. המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיבים בתשעים ימים נוספים, בטענה כי מסוכנותם נלמדת הן מחומרת המעשים המיוחסים להם והן מעברם הפלילי, אשר כולל הרשעות רבות בעבירות אלימות. המדינה מוסיפה וטוענת כי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט והתחמקות מהליכי משפט מצד המשיבים. כמו כן טוענת המדינה, כי התיק מתקדם בקצב סביר וכי נקבעו בו חמישה דיוני הוכחות בחודש זה ובחודש ינואר 2019.

7. מנגד, טוענים המשיבים כי חלו עיכובים בדיון בתיק שברובם אשמה המדינה. עיכובים אלה נבעו מכך שהמדינה גררה רגליים בגילוי ראיות פורנזיות וחוות דעת של מז"פ. לדברי המשיבים, ראיות אלו עשויות לשפוך אור על השאלה העיקרית שלגביה הצדדים חלוקים, אשר קשורה לטכנולוגיה של מנגנון הפיצוץ במטען החבלה. המשיבים סבורים כי מענה לשאלה זו יחרוץ את גורל התיק ואין זה מן הנמנע כי הם יזוכו.

דיון והכרעה

8. מבלי להקל ראש בטענות המשיבים בנוגע להימשכות ההליכים, הגעתי לכלל מסקנה כי נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי, מחד גיסא, לבין ההגנה על חירות המשיבים תחת חזקת החפות, מאידך גיסא, טרם הוסטה לכיוון מציאת חלופה לסורג ובריה. המשיבים מואשמים במעשים חמורים ביותר אשר משלבים בתוכם תחכום רב בצד אכזריות רבה. למשיבים עבר פלילי עשיר אשר כולל הרשעות בעבירות רבות וביניהן קשירת קשר לפשע, פריצה, החזקת סכין (בעניינו של משיב 1) וכן איומים, תקיפת שוטר, קשירת קשר לפשע (בעניינו של משיב 2). מסוכנות אשר נשקפת מכל אחד מהם היא רבה, ומשכך, אינני רואה מקום למציאת חלופת מעצר עבורם בשלב הנוכחי.

9. כמו כן אין בידי לקבל את הצעת המשיבים לבדיקת ראיות לכאורה בגדרי ההליך הנוכחי. כפי שנקבע בעניינם על ידי בית משפט קמא, ראיות אלה קיימות (ראו גם החלטת השופט ד' חינוך בעניינו של המשיב 2 בבש"פ 4458/18). אם המשיבים סבורים כי בידם מידע חדש העשוי לסתור ראיות אלו, פתוחה בפניהם הדרך לפנות לבית משפט קמא בבקשה לקיים עיון חוזר במעצרים.

10. סוף דבר: אני מקבל את בקשת המדינה ומורה על הארכת מעצרים של המשיבים כמצוין ברישא.

ניתנה היום, ג' בטבת התשע"ט (11.12.2018).

ש ו פ ט